

Bodom-tutkinta on synnyttänyt epäjärjestystä

Bodominjärven surmatutkimuksissa on huomio siirtynyt taitavasti annettujen lausuntojen vuoksi sivuun varsinaisesta ydinongelmasta. Kysymys ei ole siitä, onko nykyinen epäilty syyllinen vai syytön, vaan siitä, miksi asiaan ei koskaan saada yleisellä tasolla luotettavaa ratkaisua.

KRP teki vuonna 1960 liian isoja virheitä, jotta niitä voitaisiin enää kokonaan korjata. Tämä on kuitenkin vain osatotuus. Myös uuden tutkinnan aikana on tehty virheitä. Mielestäni räikein niistä on esitutkinnan psykologinen köyhyys. On lähdetty yksinkertaisesti siitä, että nykyinen epäilty on syyllinen eikä hänen mielentilaansa ole lainkaan tarpeen selittää.

Johdattaakseen huomion muualle on KRP koko prosessin aikana antanut itselleen myönteisiä lausuntoja. Poliisilehdessä 5/2004 Tero Haapala kehui 1960-luvun tutkijoita ja kertoi, että nykyisten tutkijoiden tulee olla tyytyväisiä omaan työhönsä. Esitutkinnan loputtua Haapala kommentoi, että oikea syyllinen on löytynyt. Markku Tuominen meni oikeudessa sieltä, mistä aita on matalin, ja

käytti viime hetken oljenkortena kyseenalaisissa olosuhteissa annettua tunnustusta.

Kakkossyyttäjä todettiin tammikuussa jääviksi. Syyteharkinnan jälkeen syyttäjät ottivat prosessiin mukaan todistajan, jonka kertomuksessa on liikaa aukkoja. Toimittajat ovat avustaneet Bodom-sirkusta tuomalla ohjelmiinsa ja lehtiinsä näitä yllätystodistajia, jotka ovat epäuskottavia ja joiden tarinat eivät kuulu oikeussaliin. Rikosoikeuden asiantuntijat ovat antaneet säännöllisin väliajoin julkisuuteen kommentteja ja kertoneet kansalle, kuinka kaikki on sujunut oikein mallikkaasti.

Vihjeet ovat pieniä mutta ratkaisevia. Kun halusta voittaa, olla oikeassa ja tuomita tulee tärkeämpää kuin asian hoitamisesta hyvässä päiväjärjestyksessä, on seurauksena yhteiskunnallinen epäjärjestys. Jos heillä, joiden tehtävänä on turvata järjestys ja toimia esikuvana, on vääränlainen arvoperusta, minkälainen signaali tästä välittyy niin sanotulle tavalliselle ihmiselle? Yhteiskunnan pintatasolla kyllä yritetään luoda järjestystä, mutta tosiasiallisesti syvemmällä tasolla synnytetään samaan aikaan epäjärjestystä.

Bodom-prosessi olisi voitu hoitaa alusta loppuun asti ilman häiriöitä. Valitettavasti 2000-luvun alun Suomi ei ollut vielä henkisesti kypsä siihen. Historiallisia murhatutkimuksia tulee jatkaa vain siinä tapauksessa, että Bodom-prosessin virheet nähdään ja niitä niin ollen pystytään tulevaisuudessa karttamaan.